

[Erik Eriksen.]

alligevel, når der bankes tilstrækkelig effektivt på.

Jeg har også bemærket, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard meget omhyggeligt understreger, at i hvert tilfælde i øjeblikket er der ikke tale om støtte til en regering, men tale om støtte til en politik. Alt dette kan måske godt fortælle et og andet, og man kan også ude i landet, såvidt jeg har erfaret, træffe vælgere, der tilhører det radikale venstre, som man udmærket kan tale med om disse ting.

Nu står det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards parti jo overfor en rund fødselsdag, et halvt århundrede, og jeg må indrømme, jeg har altid interesseret mig for det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard på godt og ondt, politisk set. Jeg ved ikke, om jeg tidligere har bedt ham besinde sig på problemerne vedrørende arv og milieu. Nu ved denne runde fødselsdag synes jeg, det ærede medlem skal huske på, at sin arv har han jo fra det gamle, historiske, folkelige venstre, men han har omvendt også i store perioder, det må jeg indrømme, bevæget sig i et milieu, der er kommet til at præge ham i visse situationer, og spørgsmålet er da, om det er arven eller milieuet, der er stærkest. Jeg tror, det må jeg indrømme, på arven som det mest betydningsfulde. Det er jo af den, karakteren udspringer, og jeg vil gerne have lov til fortsat at tro, at det ærede medlems politiske karakter på bunden egentlig er god. Derfor kan jeg ikke tro, at det ærede medlems politiske karakter skulle være milieubeskadiget i et omfang, som virkelig kan komme til at præge fremtiden. (*Stats- og udenrigsministeren* [H. C. Hansen]: Det ærede medlem må hellere passe på sit eget milieu!). Den højtærede statsminister siger, jeg skal passe på mit eget milieu. Hvis jeg har læst „Social-Demokraten“ rigtigt og forstået de synspunkter, der er begyndt at komme frem ved møder, hvor den højtærede statsminister er tilstede, vil jeg indrømme, at han måske er den rette til at begynde at tale med om milieu!

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen — jeg ser ikke det ærede medlem i øjeblikket — vil kunne tale med om det. Han ville måske glæde sig over det. Forbundsformand Eiler Jensen er ikke helt sikker på at vide det, og derfor er det rigtigt, at den højtærede statsminister i disse dage kan være med til at tale om milieu, politisk set. Den højtærede minister skal ikke bekymre sig for mig.

Jeg vil gerne vende tilbage til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og sige, at hvis den økonomiske udvikling fortsætter på samme måde, vil jeg egentlig slet ikke blive forbavset, hvis det ærede medlem opdager, at han meget let kan komme til at stå meget nær ved de politiske, økonomiske synspunkter, vi fra venstre har gjort gældende. Det, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var med til i september- og martsforligene, er jo ikke ligefrem noget, han har kæmpet for at få lov til, når han var ude hos sine vælgere. Det ærede medlem sagde i denne forbindelse — og det kan være svar også til den højtærede finansminister — at man havde ikke fået så meget at vide om, hvad venstre ville i den situation, hvor vi talte valutapolitik. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det ikke kan være rigtigt. Må jeg bede om, at man læser sp. 2957 i folketingstidende 1954—55, så vil man se de besparelser på tilskudsordningerne, vi har peget på, besparelser, der er på over et par hundrede millioner kr.; derudover var der boligstøttelovgivningen, trækket på beskæftigelsesarbejderne o. s. v. Jeg har ikke noget imod igen at understrege, at hvis de økonomiske vanskeligheder fortsætter i samme udstrækning, som tilfældet har været det sidste halvandet år, vil jeg gerne se den høje regering komme een gang til og foreslå ekstra portioner skatter, som vi fik det ved forlignet forleden, og stadig hævde, at de områder, hvor der kan spares, ingen interesse har. Den dag tror jeg at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og jeg står hinanden betydelig nærmere, end vi har gjort i den sidste tid.